

ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ СПИРТО-ВОДНОЇ НАСТОЯНКИ ЛИСТЯ ЛЕПЕХИ ЗВИЧАЙНОЇ НА ПЕРЕБІГ ГІСТАМІНОВОГО НАБРЯКУ СТОПИ У ЩУРІВ

Коранг Л.М.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Однією з найпоширеніших біологічних реакцій на пошкодження є запалення, патогенез якого обумовлений дією багатьох чинників і характеризується порушенням мікроциркуляції, змінами системи крові та сполучної тканини у вигляді альтерації, ексудації та проліферації. У розвитку запальної реакції важлива роль належить медіаторам запалення, які опосередкують та пролонгують дію флогогенних факторів та первинної альтерації, і фактично визначають розвиток і завершення процесу запалення. Одним із таких медіаторів є гістамін.

Метою нашого дослідження стало вивчення впливу спирто-водної настоянки листя лепехи звичайної (СВНЛЛЗ) на перебіг гістамінового набряку стопи у щурів. Досліди проведено на 36 білих щурах самцях вагою 140-170 гр. Були сформовані групи по 6 тварин у кожній. Тварини утримувались у стандартних умовах віварію ЦНДЛ НФаУ відповідно до правил GLP. При роботі виконували вимоги Директиви Ради ЄС із питань захисту тварин, які використовуються для експериментальних та інших наукових цілей.

В результаті проведеного дослідження встановлено, що виразність гістамінового набряку у контрольній групі тварин була найбільшою через 60 хв після уведення цього медіатора запалення. Далі набряк поступово зменшувався. Встановлено, що введення піддослідним тваринам СВНЛЛЗ, диклофенаку натрію у профілактичному режимі протягом 5 діб до субплантарного введення 0,1 мл 0,1% розчину гістаміну (профілактичний режим) та за 1 годину до останнього введення гістаміну привело до вірогідного зменшення набряку на 1 та 2 годину дослідження (30% та 34%, відповідно). При застосуванні референт-препарату диклофенаку натрію показники антиексудативної активності сягали рівня 35,0 % на 1 годину спостереження, що майже в 1,2 рази перевищували такі показники кверцетину. На 2 годину спостереження диклофенак виявив найвищий рівень активності, що склав 37,2 % і мав вірогідний характер розбіжностей стосовно тварин, лікованих кверцетином. Дещо нижчими були показники активності у групі тварин, що отримували кверцетин.

Отримані дані свідчать про те, що СВНЛЛЗ чинить інгібуючу дію на перебіг запалення у щурів, індукованого уведенням гістаміну. Активність СВНЛЛЗ на цій моделі обумовлена адитивним впливом його монокомпонентів на протизапальні властивості один одного.